

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 januari 2024
(OR. en)

16980/23

Interinstitutionellt ärende:
2023/0345 (NLE)

VISA 252
MIGR 466
RELEX 1505
COAFR 449
COMIX 600

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om upphävande av
genomförandebeslut (EU) 2022/2459 om tillämpning av en höjd
viseringsavgift för Gambia

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2024/...

av den ...

**om upphävande av genomförandebeslut (EU) 2022/2459
om tillämpning av en höjd viseringsavgift för Gambia**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (*viseringskodex*)¹, särskilt artikel 25a.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

¹ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

av följande skäl:

- (1) Samarbetet kring återtagande med Gambia bedömdes vara otillräckligt i enlighet med artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009. Med tanke på de åtgärder som vidtagits av kommissionen för att förbättra graden av samarbete och unionens allmänna förbindelser med Gambia, ansågs det att Gambias samarbete med unionen i frågor som rör återtagande inte var tillräckligt och att åtgärder från unionen därför var nödvändiga.
- (2) I enlighet med artikel 25a.5.a i förordning (EG) nr 810/2009 antogs rådets genomförandebeslut (EU) 2021/1781² den 7 oktober 2021, vilken tillfälligt upphävde tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på gambiska medborgare.
- (3) Bedömningen av samarbetet med Gambia kring återtagande efter antagandet av genomförandebeslut (EU) 2021/1781 visade att inga betydande förbättringar hade gjorts, eftersom samarbetet kring identifiering, utfärdande av resehandlingar och återvändandeinsatser fortfarande var en utmaning. Trots en vissa begränsade framsteg var samarbetet kring återtagande fortfarande otillräckligt och betydande och varaktiga förbättringar krävdes fortfarande. Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2022/2459³, som antogs den 8 december 2022, infördes därför en höjd viseringsavgift för gambiska medborgare.

² Rådets genomförandebeslut (EU) 2021/1781 av den 7 oktober 2021 om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Gambia (EUT L 360, 11.10.2021, s. 124).

³ Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/2459 av den 8 december 2022 om tillämpning av en höjd viseringsavgift för Gambia (EUT L 321, 15.12.2022, s. 18).

- (4) Kommissionens kontinuerliga bedömning av Gambias samarbete kring återtagande enligt genomförandebeslut (EU) 2022/2459 visar att en betydande och varaktig förbättring av samarbetet kring återtagande har gjorts när det gäller anordnandet av återvändandeflygningar och återvändandeinsatser. Det är därför inte längre nödvändigt att tillämpa en höjd viseringsavgift för gambiska medborgare och genomförandebeslut (EU) 2022/2459 bör upphävas.
- (5) Kommissionens kontinuerliga bedömning av samarbetet med Gambia kring återtagande visar emellertid också att samarbetet kring återtagande med Gambia fortfarande inte tillräckligt när det gäller det bistånd som ges för identifiering av gambiska medborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärdande av resehandlingar inom rimlig tid samt charterflygningarnas kapacitet och frekvens för att möjliggöra en hållbar minskning av antalet gambiska medborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Genomförandebeslut (EU) 2021/1781 bör därför fortsätta att gälla.
- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

- (7) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁴. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (8) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG⁶.

⁴ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁶ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (9) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁷, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁸.

⁷ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁸ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (10) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹⁰.
- (11) Detta beslut utgör en rättsakt som grundas på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁰ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2022/2459 ska upphävas.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i ... den ...

På rådets vägnar

[...]

Ordförande
